

TORONYIRÁNY

XVIII. 35.

2024. szeptember 1.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 22. vasárnap

Szeptember 7. Szent Márk, Szent István, Szent Menyhért áldozópapok, kassai vértanúk

A mai emberek nagy része, különösen a fiatalok többsége, elutasítja vagy idegennek érzi a külső formákat, az ösök szokásait és a kifelé megnyilatkozó törvényeket. Furcsa módon sokszor újabb külsőségekkel utasítják el ezeket, jelezve, hogy külső formák nélkül mégsem tud élni az ember. A tiltakozásból is lehet divatot csinálni, akár értelmetlenül is, amint számos példa bizonyítja.

Jézus tiltakozása a formák eltúlzott jelentősége ellen nem ilyen ellenzékieskedő magatartás, mint a mai „kontesztálás” nagy része. Jézus inkább az igazi vallásosságra akar rámutatni ezzel. Nem veti el teljesen a külső szokásokat (egészségügyi szabályokat stb.), ő maga ezek szerint cselekszik, sőt pl. Simon farizeus házában számon kéri a vendéglátás szabályait (vö. Lk 7,44). Nem is az ő viselkedését kéri számon a farizeusok, hanem a tanítványok „tisztátalanságát”.

Jézus egyszerűen, okos érveléssel védi meg övéit: nem ezek a külső formákat rendező törvények a lényegesek Isten országában, hanem a szívbeli törvények, ahogyan Jakab apostol írja a mai szentleckében. „Engedelmeskedjete szelíd lélekkel Isten bennetek élő tanításának, amely elvezet benneteket az életre!”.

Csanád Béla

Az Imaapostolság szándéka

A Föld kiáltásáért: Imádkozunk, hogy mindannyian meghalljuk szívünkkel a Föld, a természeti katasztrófák és a klímaváltozás áldozatainak kiáltását, személyes elkötelezettséget vállalva arra, hogy gondoskodunk a világról, amelyben élünk.

A szentmise olvasmányai

- 1. MTörv 4,1-2.6-8** Mózes arra buzdítja a választott nép tagjait, hogy saját érdekükben tartsák meg az Istentől kapott erkölcsi parancsokat, útmutatásokat.
- 2. Jak 1,17-18.21b-22.27** Jakab apostol arra figyelmezteti a címzetteket, hogy az evangéliumi tanítást nem csak nyitott szívvel kell fogadni, hanem tettekre is kell váltani.
- 3. Mk 7,1.8.14-15.21-23** Jézus a kötözködő farizeusoknak arról beszél, hogy a igaz vallásosság kritériuma nem a külső tettek, formáságok milyensége, hanem az őszinte meggyőződés és lelkület.

Vita a tisztaságról

Jézus beszéde hosszú utat jár be: a mosatlan kezeztől a tisztátalan undokságtól hemzsegő szívig, a Jeruzsálemből érkezett vitapartnerektől a népig és a tanítványokig, a szóban pontosan végbevitt istendicsérettől a szív hiányzó szeretetéig, az emberi és isteni parancs megkülönböztetéséig. Jézus nem tagadja, hogy összefügg a külső és a belső, hogy az isteni parancsokat emberi normákra is le kell fordítani. Igénye elsősorban azt fejezi ki, hogy a vallásban és az életben Isten szava legyen a meghatározó, ahogy az emberi testben a szív. A szakasz kezdetén farizeusok és írástudók gyűlnek Jézus köré, mégpedig Jeruzsálemből. Jövetelük célját nem ismerjük meg közelebbről, de megállapításuk és kérdésük (2. és 5. vers) arra utal, hogy esetleg vizsgálódó céllal érkeztek. A 3-4. versekben az evangélista magyarázatot fűz a zsidó szokásokhoz, hogy minden olvasója tisztában legyen a vitatott témával. Jézus ellenfeleinek kérdésére szokatlanul hosszú feleletet ad, mégpedig előbb hozzájuk (6-13), azután a néphez (14-16), végül a tanítványokhoz (17-23) intézve szavait. Az ismétlések álláspontjának kifejtését és nyomatékosítását célozzák.

Jézus azokkal vitázik a vallás lényegéről, akik többször ellene fordultak, s akik majd halálra adják őt (vö. 3,6.22; 10,33; 14,1). A Jeruzsálemből érkezett írástudókkal olyan stílusban beszél, ahogy majd később is tárgyal velük. A Szentírásra hivatkozik (vö. már a 2,25-26-ot és 4,12-t), amellyel kifejezetten a jeruzsálemi vitabeszédekben foglalkozik majd (11,15-12,40). Polemikus hangvétele azonban azzal is kapcsolatba hozható, amit az elbeszélő a tanítványok hibájául rótt fel: most a szív tisztátalanságáról beszél általánosságban, de a szív keménységéről volt és lesz szó a tanítványokkal kapcsolatban is (vö. 6,52; 8,17). Jézus ebben a beszédben nem beszél a szív lehetséges átalakulásáról. Az Isten országának befogadása, a bűnbánat és megtérés azonban kétségtelenül összefügg ezzel. Jézus keményen bírálja a farizeusok magatartását. A 6-7. versben Izajás prófétára hivatkozik (Iz 29,13), mégpedig olyan módon, hogy ennek szavaival egyfajta külső, kiüresedett vallásosságot, illetve az isteni parancsolatok helytelen, önző értelmezését ostromozza.

Isten parancsa helyébe az emberek tanítása kerül. Jézus a következőkben háromszor is kijelenti, hogy ellenfelei „nem tartják meg”, „semmibe veszik”, illetve „érvénytelenítik” Isten szavát (8., 9., 11. versek). Vádjait a 9. verstől példákkal szemlélteti, amelyek a Törvény magvát, a tízparancsolatot érintik. Jézus ilyen kemény szavakkal csak a 3,22-30 szakaszban beszélt a Szentlélek elleni bűnökről. Beszéde az ún. vituperatio kategóriájába sorolható, ahhoz a beszédtypushoz, amely minden szempontból megsemmisíti beszédpartnerét. Nem szabad elfelejtenünk, hogy Jézus olyan prófétái kritikához csatlakozik, amely Izraelen belül kritizálja Izraelt. Jézus tehát a választott népről beszél, ugyanakkor semmiképp nem ítéli el annak egészét, beszéde inkább a megtérésre, legalábbis a „maradék visszatérésére” irányul. A beszédhelyzet szerint a Jézust és tanítványait kritizáló farizeusok és írástudók, a választott nép korabeli vezetői azok, akik ellen Jézus felszólal. A törvénytudók vallásosságának általános bemutatása után Jézus konkrét példán szemlélteti helytelen gyakorlatukat (9-13). A tízparancsolatot érvényes vonatkoztatási pontként említi, majd ezzel szembeállítja beszélgetőtársainak szóbeli magyarázatát. A szülők tiszteletét megkívánó 4. parancsolatot említi (Kiv 21,17; Lev 20,9), majd egy ezzel kapcsolatos visszaélést. A korbán arám szó felajánlást, vallásos ajándékot jelent (vö. Lev 2,1.4.12.14). Jézus ellenfelei a fejezet kezdetén elhangzó kérdés után már nem szólalnak meg. Az elbeszélő előbb az ellenfelekké szembeni szavakat, majd a tömeghez és a tanítványokhoz intézett tanítást rögzíti. A téma többszörös felvetése, a közbevetett kérdések és válasz eszköz arra, hogy Jézus tanítása további nyomatókat kapjon. A 14-15. vers szerint Jézus visszatér a vallásilag tiszta étkezés kérdéséhez, s alapelvként fogalmazza meg, hogy semmilyen étel sem teheti tisztátalanná az embert. A 15. vers kizárólagos fogalmazása („kívülről semmi sem kerülhet be az emberbe, ami beszennyezhetné”) aforizma jelleget kölcsönöz a mondásnak, amely a korabeli vallásos közmegegyezésnek tökéletesen ellentmond. A tisztaság olyan belső értéknek számított, amelyet védeni kellett a kívülről érkező tisztátalansággal szemben, s amelynek valamiképpen fizikai, nem pedig erkölcsi jellege volt. Jézus a következőkben erkölcsi síkra tereli át a beszédet, s ezzel a tisztaságnak is új értelmet ad. Hogy az ember testi mivolta része erkölcsiségének, természetesen vitán felül áll. A 20. vers mindenestre még egyszer megfogalmazza azt, amit Jézus tanítványainak a tisztaságról és tisztátalanságról tudniuk kell, most már lényegében függetlenül az addigi ellenfelektől. Azok a bűnök, amelyeket Jézus felsorol, előbb a tízparancsolat „második táblájára”, tehát a felebarát iránti szeretetet szabályozó parancsokra vonatkoznak, majd az utolsó három fogalom inkább Istennek szembeni vétkeket nevez meg. A bűnök listája hasonlít azokhoz, amelyeket az Újszövetségben másutt is olvasunk (Róm 1,29-31; Gal 5,19-21; 1Pt 4,2). Jézus kritikája a farizeusok és írástudók egész vallásosságát érinti. Az evangélium eddigi elbeszélései már megmutatták, hogy Jézus kész megérinteni a leprást (1,41), együtt étkezni a nyilvános bűnösökkel (2,15-17), pogány földre lépni (5,1-20), érintkezni a vérfolyásos asszonnyal (5,25-34). Tetteivel Jézus már áthágta a Lev 11-15 előírásait, amelyek a tiszta és tisztátalan számos esetét különböztetik meg. Tanítása a pogány világgal párbeszédet folytató fiatal keresztény közösség számára azt üzenté, hogy nem kell tartania magát a zsidó tisztasági előírásokhoz. Ugyanakkor azok az erkölcsi normák, amelyeket megfogalmaz, megfelelnek annak, ahogy a zsidóság a pogányokat kritizálta erkölcsük miatt (vö. pl. 1Kor 5,1). Jézus általános szándéka a nyilvánvalóan nem valamiféle ítélet kimondása vagy valamilyen teljesen új vallásosság megalkotása volt. Az Isten országának eljövetele Isten ígéretének megvalósulásával, illetve az embernek a Szövetség Istenébe vetett feltétel nélküli bizalmával valósult meg, amelynek megfelelő bevezetése nem a törvény elvetése, inkább radikális értelmezése, egyes esetekben pedig megváltoztatása volt. Jézus szavai kihívást jelentettek annak a közösségnek is, amely az Újszövetség tanúsága szerint még hosszan vitatta, hogyan tekintszen az ószövetségi törvényre egy megváltozott, jobbra pogány környezetben.

Martos Levente

Nem leszek ideges! (15.)

Második rész

Az ideges vérmérséklet

Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradotok és terhelve vagytok és én megnyihílek titeket... és nyugalmat találtok lelketeknek. (Mt 11,28-29)

3. Gyógyítás

Hogyan védekezik az ember az érzelmi benyomások, de különösen a félelemhangsúlyú érzelmi benyomások túlérzékenysége ellen? A tiszta önmegismerés kétségtelenül megtörné ezt a magával ragadó vak erőt. Ezt az önmegismerést azonban csak egy jó barát kíméletes segítsége közvetítheti. Ha tehát ideges vagy, keress magadnak tapasztalt, jóakarátú tanácsadót, akivel megbeszélheted lelki ügyeidet; fogadd el tanítását, vezetését, mert lehetsz bár még oly jóakarátú, vezetés nélkül felfokozott egyéni öntudatod csalóka fényben tünteti fel hibáidat, árnyoldalaidat; nem lehet meg benned a kellő nyugalom ahhoz, hogy olyannak lásd önmagadat, amilyen vagy. Azt fogod érezni, hogy a legjobb úton jársz, mert hiszen jót akarsz, s hogy éppen csak nem értenek. De mert az ideges természetet mélységesen ismerő lelki orvosok nem mindig vannak kéznél, egy jó könyv, amely ebből a célból íródott, nagy segítségére lehet az őszintén keresőnek.

A természetes eszközök mellett van azután egy átható gyógyszer, mely mindig használ, ha őszintén keresik és helyesen alkalmazzák. Ez a gyógyszer az isteni erő, mely mindent meggyógyít, és amely Krisztusból átárad mindazokra, akik hittel, szeretettel közelednek hozzá. Krisztus a mennyből hozza nekünk azt a lelket, mely megvált az eredendő bűn káros következményeitől, és pedig nemcsak magától az eredendő bűntől, hanem az ösztönélet rendetlenségétől. Krisztus nem az egészségesekekért, hanem a betegekért jött a földre. A fáradtakat és a megterhelteket hívja magához, hogy átvegyék a belőle áradó isteni erőt; az ideges emberek éppen azok a betegek, akik szüntelen nyugtalanságban szenvednek túlfeszült érzelmeik zsarnoksága alatt, akik az Istenben való nyugalom, s az Isten békéje után vágyakoznak. Ők érzik leggyötrőbbben az eredendő bűn következményeit. Isten Fia azonban azért lett emberré, hogy megváltson minket ettől a betegségtől. Krisztus annak az isteni erőnek hordozója és közvetítője, amely az érzéki embert isteni ösztökélésre egy új istenszeretet felé viszi. Ha az ember kapcsolatot keres Krisztushoz és szívében szeretetteljesen érintkezik vele, akkor Isten az ösztönöket önmaga felé vonzza, s a legnagyobb jóra irányítja rá azokat. Isten az ember természetét saját szeretetének beárasztásával rendezi, s így az ember visszanyeri elvesztett erejét ahhoz, hogy az érzelmi erőkön uralkodjon, s visszaszerezze nyugalomát és kedélyvilágának harmóniáját.

Sok ideges emberrel találkozunk, akiket az Istenben való elnyugvás végtelen vágya tölt el. Ők jobban érzik másoknál tehetetlenségüket, ők jobban szenvednek másoknál az alatt, hogy nem tudnak úrrá lenni ösztöneik felett. Az Istent szomjazó lélek gyötrelmesnek, leverőnek érzi, ha minden jóakarata ellenére sem halad, s ha évek komoly küszködése után is csalódva kell bevallania, hogy célját nem érte el, s hogy eszményei és a valóság között szakadék tátong, amelyet saját erejéből nem tud áthidalni.

Mi katolikusok erősen hangsúlyozzuk a kegyelmet; mégis csak nagyon kevesen ismerik a kegyelem gyógyító erejét. Ha nem így lenne, akkor ezt a Megváltóból kisugárzó erőt sokkal többen keresnék, és sokkal többen bontakoztatnák azt ki magukban az Istennel való bensőséges élet által.

Amint az ideges ember Isten jelenlétét keresi és hajlandó arra, hogy mindenben az Ő akaratát lássa, örök nyugtalanságban hajszozó kedélyvilágában nyomban megérzi annak a nyugalomnak és békének erejét, amely sok mindenben átsegíti, ami azelőtt nyugtalanította volna, amin azelőtt ki tudja, meddig eltöprengett volna. Az Istenben való nyugalom élménye falként mered a túl éles külső benyomások elé, s az embert erőssé, sebezhetetlenné, fölényessé teszi. A minden benyomásnak engedő ideges ember, akiben Isten szeretete felébred, már Istenre központosítja magát. Ez azután nyugalmat és erőt ad neki a külső benyomásokkal szemben. Hiszen az ideges és nyugtalan embernek nagyfontosságú események előtt, amikor nyugtalansága gyötrelmévé válik, gyakran tanácsolják, hogy gondolatait olyasmire összpontosítsa, ami egészen lekötő azokat. Így az Istenben való elnyugvás élménye, az ilyen pillanatokban önmagától észébe jut, majd megnyugtatóan hat rá, és újabb odaadással el fogja mélyíteni nyugalmát. Ha egyszer felfedezte az Isten jelenlétében való békességet, éppen az idegességéből folyó félelem- és újabb nyugtalanság érzetei nyújtanak majd neki mindig újabb alkalmat arra, hogy Istent szeresse és átadja magát az Ő hatásának.

Az elnyugvás élményét azért kell az ideges embernek keresnie, mert ez gyógyulásának kezdete és alapja. Ez nemcsak fal, melyet azért emelt, hogy a túl erős benyomások súlyát feltarthassa, hanem mindenekelőtt annak eszköze, hogy az egyén annyira nyugtalan és felületes szellemét elmélyítse vele. A nyugalom önmegismerést, erőt, zártságot, tartalmat, melegséget és bátorságot ad. A nyugalom előfeltétele annak, hogy önmagunkat s a környező világot valóban lássuk; ez a képesség nincs meg az ideges emberben. Az elnyugvás élménye fölényt, önbizalmat ad. Különösen jelentős a lelki gátolt ideges ember számára, mert azzá az alappá válik, amelyen legnagyobb ellensége, a félelem elleni harcát végigharcolhatja. Az ideges ember nyugtalan kedélye a legnagyobb akadály abban, hogy az elnyugvás élményét megtalálja és keresse. Az ezernyi benyomás hajszozóságában kifelé keres elterelődést, szórakozást. Beleveti magát az élvezetekbe, a munkába, elmerül a külsőségekben, és még jobban elveszíti belső tartását. Nem sejt, merre van az üdvössége, mert az Istenben való elnyugvást nem ismeri; a nyugodt összeszedettségében kinszenvedést lát, a szóval csendben úgy érzi, hogy az a lélek zsarnoksága. Senki sem fél például úgy a lelkigyakorlat idejétől, mint az ideges ember. A mélyebb adottságú melankolikus ugyan szívesen keresi a magányt, de nem találja meg az Istenben való elnyugvást; töpreng, saját érzékeny énjét és hibáit latolgatja, ahelyett, hogy gondolatait szeretetben Istenre irányítaná. Ami hajtja és lelkében megfogja, nem más, mint félelem és kishitűség. Az ideges embernek még az imája is hajszozóság, nyugtalanság kíséri kívül-belül.

A nyugalom és béke utáni vágyakozása nem teljesülhet, amíg azt nem az Isten jelenlétében és az Istennek való átadottság egyszerű imájával, magában Istenben nem keresi. Lelkigyakorlatok, ha még oly üdvösek is, lehangolják és még jobban nyugtalanítják az ideges embert, ha azokban Istenről csupán, mint a félelem tárgyáról prédikálnak. Az istenszeretet kegyelme nem hatolhat bele az amúgy is hajszozó kedélyvilágba, a félelem és a nyugtalanság újabb ostorcsapásai alatt. Ha az ideges embert vallásilag mélyebben akarjuk befolyásolni, akkor előbb az alapot, vagyis kedélyvilágának nyugalmát kell megteremtünk.

(Folyt. köv.)

Josef Massmann

Vasárnapi jegyzet

Ünnepek lelke (1.)

A boldog költő, Harsányi Lajos arcképe néz rám teltgazdag kötet címlapjáról. Ő, aki szerette a falut, a népleket, érzékenységet, hagyományát, és emellett modern volt, Sík Sándor, Mécs László költőtársa. Pap és esztéta, poéta és lelkipásztor, Rábapatonán ma is emlegetett plébános. Régtől ismerem a műveit, s főleg, ha Mária-tisztelet és honfivér lép elő a múltból, hát nem nélkülözhető. De ott van ő a magyar szentek imádságos kertjében, és hajnalonta vagy estóraban, ha imádságra nyílik a szava, az Egyház legtisztább gondolatában él, ahogyan népének-szövegei igazolják.

Körülvesz az ünnep. Nagyboldogasszony és Szent István király napja. (A boldog költő a címe könyvének, önarcképével, válogatott verseivel, tanulmányokkal.) Megszokott már az efféle kiadás? Harsányi Lajos esetében egészen egyedi. Mintha valami spontán sugallat kötött volna össze éveket, műveket, sorakoznak az oldalak, melyek ezúttal nem könyvszemlébe illenek: jegyzetem a könyvhöz a költőről szól, lélekrégeiről. S ha már két eszmei részt említettem, Mária és a Szentkirály tiszteletét, ezzel folytatom.

Tájjáró manapság különös érzéssel fordul a falu felé. Nosztalgia? Urbánus központúság miatt a rousseau-i újráfelfedezéssel? – vissza a természetbe! Korunkban ezt a falu is jelenti, a vidék. Régiek tapasztalatában ehhez úgy kötődött az ünnep, mint természetes létérzés: pünkösdkor a templom padlásáról rózsaszirmokat hullattak a misén, piros színűt, a Lángok jelképeként, melyek erős töltést jelentettek, tüzet a Harmadik Isteni Személynek. Házak elé kis padokat helyeztek az Urat méhében váró Boldogasszonynak: ha arra jár gyaloglón Erzsébethez, legyen hol megpihennie. A Karancs hegyén is ünnepelték – újabb időben felújították – Mária elszenderülését. Koporsójába megszentelt virágokat, füveket helyeztek, emlékeztetve arra a temetésre, amikor „drága illat” szállt föl a Szentszűz koporsójából. E növényekből épülő házak alapjaiba és gyermekek bölcsőjébe is tettek. Nem babona, hiedelem, hanem a hit vezette az embereket: bizalom abban, aki az ország és a család örök Édesanyja.

Gömörben járva, Szent István királyra emlékezve református testvéreink a legszegényebbeknek óriási kenyeret sütöttek. A hozzávaló lisztet a falu közössége adta össze. Lélek és szeretet így függött össze, és ebben sosem merültek fel ellentétek, a jótékonyság, a tisztaság a segítségben nem tűrt viharfelhőket. Az a nemes naivitás élt, amely az emberi magatartásban, gondolkodásban nem terem bünt – aljasságot. Ilyen állapotról énekel a zoltár, de felsóhajt: „Segíts, Uram, most elfogytak az igazak...”, az emberek fiai az aljasságot magasztalják.”

Itt kapcsolódik gondolatom a Harsányi Lajoséhoz, aki a néplelekből kiindulva, azt sokra tartva idillikus környezetbe helyezi korának még meglévő falusi világát, és ilyen sorokat ír le:

„Lenn a falu. Tornyán arany kereszttel
Zsuppfedeles házak. Téres, gazdag udvar.
Benn csendes ökrök. Lármás házi jószág.
Nagyillatú pajták s a kertek alján
Napfényben égő sárga kazlak.”

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

A kialakult hagyomány szerint a bécsi magyar katolikus egyházközség az augusztus 20-a utáni szombaton ünnepi államalapító szent királyunkat, István királyt a diasporában és a Kárpád-medencében élő magyarok képviselőivel. Ez alkalomból több száz zarándok gyűlt össze a bécsi Stephansdomban. A szentmise főcelebránsa Kiss-Rigó László püspök volt, Varga János, a bécsi Pázmáneum rektora, az esemény házigazdája koncelebrált. Az ünnepen jelen volt Jakab István, az Országgyűlés alelnöke, Potápi Árpád államtitkár, Szilágyiné Bátorfi Edit nagykövet, a bécsi magyar nagykövetség munkatársai, az ausztriai magyar szervezetek képviselői, a Szuverén Máltai Lovagrend, a bécsi magyar cserkészek és a Magyar Huszár és Katonai Hagományörző Szövetség tagjai is.

Harmadik alkalommal szervezte meg a Szeged-Csanádi Egyházmegye CsaládKözPontja az apa-fia zarándoklatot. Idén, augusztus közepén 5 apa-fia páros indult útnak a mintegy 113 km-es gyalogúton, hogy Tihany és Pannonhalma között együtt töltsenek egy hetet. A gyalogos zarándoklat kereteit, a szálláshelyet, az étkezéseket a ZarándokTábor szervezői csapata biztosította, így a résztvevőknek lehetőségük volt valóban csak az útra figyelni: önmagukra, családtagjukra, a többi zarándoktársra.

Augusztus 23-25 között katekéta élménypedagógiai továbbképzésen vehetett részt a Szent Imre kollégiumban 23 katekéta. A továbbképzés felkészítette a jelenlévőket bibliai keretű élménypedagógiai foglalkozások vezetésére. A képzés során előtérbe került az informális helyzetek felismerése, újfajta pedagógus-szerep megtapasztaltatása, a tapasztalati tanulás hatékonyságának és hatékony módszereinek megismertetése, játékok, helyzetgyakorlatok, valamint problémamegoldó tevékenységek megismerése az élménypedagógia módszer segítségével. A nyáron ez volt a második ilyen jellegű képzés.

A 35. Szegedi Nemzetközi Bibliikus Konferenciára hét országból, a legtávolabbról Japánból érkeztek előadók a Szegedi Dóm Látogatóközpontba. A tanácskozás megnyitójában Benyik György alapító-főszervező, tarjánvárosi plébános az 1988-ban alapított konferencia eddigi eredményeit értékelte. A kongresszus idén a „Lectio divina, lectio humana” munkacímét kapta, fókuszba helyezve a meditatív kultúrát, hogy a Szentírás szimpla szövegelemzése helyett a befogadó lelki mozgására helyezze a hangsúlyt. Kedden este 7 órakor a szegedi Dómban adták át a Joachim Gnilka professzorról elnevezett díjat Dr. Kustár Zoltánnak, a debreceni református egyetem rektorának egy koncert keretében, melyen közreműködött a Szegedi Ökumenikus kórus és a Szegedi Szimfonikus Zenekar.

Augusztus 27-én tartották a katekéták tanévnyitó ünnepüket Orosházán. A szakmai napon a tanévet érintő fontos információk mellett gyermekvédelmi témában hallgathattak egy időszéri előadást a közel 130 jelen lévő katekéta. A napot a Veni Sancte szentmise zárta, melyet Kiss-Rigó László püspök mutatott be.

Szeptember 5-én, csütörtökön 19 órakor F. Dóry Magdolna versmondó előadásában az Életed üzenet – Emlékezés Simon András grafikusművészre és költőre című előadást hallgathatják meg az érdeklődők az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia nagytermében, ahová szeretettel várnak mindenkit a szervezők. Ez az esemény a plébánia nyáresti kulturális programsorozatának záró előadása lesz.

Medugorjába szervez zarándoklatot szeptember 9-12 között, hétfőtől csütörtökig Grácián testvér, az Alsóvárosi Ferences plébánia káplánja. A hétfőn reggel 7 órakor kezdődő szentmisét követően, 8 órakor indul a busz az Alsóvárosi Ferences Templomtól. Hazaérkezés csütörtökön a délutáni órákban. A zarándoklat költségei: útiköltség 40.000 Ft, ellátás 120 EUR (2 ágyas szobák, saját mosdóval, napi háromszori étkezéssel.) A program: első nap: elhelyezkedés, vacsora, városnézés, második nap: Kriszovács, Tiharina, szentségimádás, harmadik nap: jelenések hegye, délután szabad program, negyedik nap: reggeli, visszatérés. Jelentkezni az Alsóvárosi Ferences Plébánia irodájában munkaidőben személyesen, vagy telefonon a 62/442-384-es telefonszámon lehetséges. A részvételi díj fizetése a buszon történik. Lelki vezető: fr. Grácián testvér.

A Gál Ferenc Egyetem szegedi Teológiai Kara szeptember 10-ig várja a jelentkezőket az alábbi, államilag elismert hitéleti szakokra: katekéta-lelképészeti munkatárs, katolikus teológus, hittanár-nevelőtanár, pasztorális tanácsadás és szervezetfejlesztés, katolikus egyház- és művelődéstörténet. Közvetlen a jelentkezés, belső alkalmassági felvételi lesz, a hitéleti mesterképzésekre bármilyen alapdiplomával lehet jelentkezni. Ösztöndíjas vagy alacsony díjas képzések, külföldi ösztöndíjak, keresztény közösség, személyes vezetés, nyelvvizsga lehetősége várja a katolikus fiatalokat és diplomásokat. Jelentkezni az egyetem honlapján (gfe.hu) lehet.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató Országos Egyházi Módszertani Intézményrendszere rendhagyó szakmai eseményt, úgynevezett Módszertani Börzét szervez szeptember 10-én, 10 és 14 óra között ÁGOTA Falván, Tass-Alsószenttamáson.

A Módszertani Börze számos témában kínál majd lehetőséget olyan szakmai modellek megismerésére, melyek újszerű, kevésbé ismert módszerekkel közelítik meg a gyermekvédelmi szakellátás munkáját. A workshopokon való részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött. Jelentkezni szeptember 5-ig az alábbi email-címen lehet: modszertan@szentagota.hu. További információk a szentagota.hu oldalon olvashatók.

A szeptember 20-22-i hétvégén a 18-35 év közötti fiatalok számára Új élet Krisztusban címmel kurzust szerveznek a felsővárosi plébánián. A lelkigyakorlatot szintén fiatalok, egyetemisták szervezik. A kurzus témája a legalapvetőbb: Mit jelent kereszténynek lenni? Mi az Örömhír? Ki Isten? Az intenzív lelkigyakorlat előadásokból, tanúságtételekből, közös imákból, szemléltetésekkel, énekekből, tevékenységekből áll majd. Szeretettel várnak a szervezők mindenkit, aki nyitott elmélyíteni Krisztusba vetett hitét. További információk és jelentkezés a <https://szentandras.ujevangelizacio.hu/node/3893> honlapon.

Békéscsabán szabott és varrt bibliai történetek megelevenítéséhez használható figurákat katekéták egy kis csoportja augusztusban: embereket, bárányokat és kost, valamint az ezekhez tartozó egyszerű ruhadarabokat, kiegészítőket. A résztvevők az alkotás során megismerhették a Bibliában olvasható öltözékekkel, öltözködéssel kapcsolatos rendelkezéseket, továbbá érdekességeket is megtudhattak az ókori keleti emberek életkörülményeiről, viseletéről.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.